

Spørsmål 156 (2021) fra Herman Ekle Lund (V) Spørsmål om BPA

Til:	Rådmannen	Dato:	28.07.2021
Fra:	Herman Ekle Lund (V)	Saknr:	21/00070-158
		Deres ref:	

Dette spørsmålet kan sees i forlengelse av det temaet representant Tony Burner belyste i sitt spørsmål 94 15.04.21.

Loven sier som kjent at BPAer ikke skal pålegges å løfte brukere, men at dette skal skje ved bruk av hjelpemidler (heis).

Likevel kan det inntreffe tilfeller hvor lege eller fysioterapeut fraråder bruk av heis, av medisinske årsaker; fordi kun menneskelig løfting vurderes som skånsomt nok for brukerens helse.

- Hva er Drammen kommunes rutiner dersom et slikt tilfelle inntreffer?
- Vil kommunen kunne godkjenne løfting utført av BPA likevel, gjennom en skjønnsvurdering - eller er innleggelse på institusjon det eneste kommunen vil kunne tilby brukeren i en slik situasjon?
- Hvis ja på det siste (innleggelse), hva vil skje dersom bruker motsetter seg flytting og fastholder ønsket om å klare seg hjemme, ved hjelp av BPA?

I tillegg ønsker jeg på generelt grunnlag å vite hvordan kommunen sikrer at det (relativt til tildeling for hver enkelt bruker) til enhver tid er nødvendig kapasitet for brukeren, med tanke på å kunne dekke opp for inntreffende sykdom og ferieavvikling mm, slik at brukeren aldri står uten en ressurs, innenfor tildelingen hen er gitt.

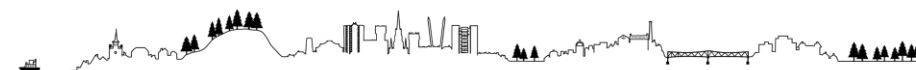
Svar

Det er ikke gitt særregler i lovverket om hvilke oppgaver assistenter i BPA-ordninger kan utføre, og heller ikke for ansatte i den kommunale helse- og omsorgstjenesten. Kommunen skal både sørge for at innbyggerne får nødvendige og forsvarlige helse- og omsorgstjenester i henhold til helse- og omsorgstjenesteloven, og at arbeidsmiljølovens krav til et forsvarlig arbeidsmiljø blir ivaretatt. Det kan i noen tilfeller oppstå vanskelige dilemmaer når disse hensynene skal balanseres.

- Hva er Drammen kommunes rutiner dersom et slikt tilfelle inntreffer?

Det er et overordnet krav til helse- og omsorgstjenesten at tjenestene som gis skal være forsvarlige. I enhver sak må det tas individuelle hensyn, og kommunen må gjøre en bred tverrfaglig vurdering av de

Styring og eierskap

medisinskfaglige, juridiske og etiske spørsmålene saken reiser. I en slik vurdering vil det også tas hensyn til hva som er viktig for bruker. Imidlertid vil det ikke alltid være mulig å etterkomme brukers ønsker.

- Vil kommunen kunne godkjenne løfting utført av BPA likevel, gjennom en skjønnsvurdering - eller er innleggelse på institusjon det eneste kommunen vil kunne tilby brukeren i en slik situasjon?
- Hvis ja på det siste (innleggelse), hva vil skje dersom bruker motsetter seg flytting og fastholder ønsket om å klare seg hjemme, ved hjelp av BPA?

Disse spørsmålene besvares under ett, og selv om svaret er nei på spørsmålet om innleggelse, velger vi likevel å kommentere dette punktet.

De ansattes rettigheter gjelder uavhengig av om vedkommende er ansatt i kommunen eller hos en privat BPA-leverandør, og kommunen har ikke myndighet til å dispensere fra arbeidsmiljøloven. Det vil heller ikke gjøre noen forskjell om tjenestene tilbys hjemme hos bruker eller i en institusjon. Når det gjelder yngre brukere vil det sjelden være aktuelt å tilby langtidsopphold i sykehjem.

Bruker kan selv velge å bli boende hjemme. Dersom brukers behov er av et slikt omfang at vilkårene for rett til BPA er oppfylt, kan kommunen bare nekte BPA dersom det ikke lar seg gjennomføre på forsvarlig måte.

Når det gjelder det siste spørsmålet, viser vi til vårt tidligere svar. I tillegg er det viktig å understreke at det i en BPA-ordning er bruker selv som er arbeidsleder, og som har ansvar for å dekke inn behov for vikarer ved sykdom, ferieavvikling mv. Dersom bruker har valgt en privat BPA-leverandør, er det leverandøren som har arbeidsgiveransvaret, og som skal bistå arbeidsleder med å ha nødvendig beredskap for å unngå slike krisesituasjoner. Kommunen har imidlertid et overordnet ansvar for å sikre at brukeren mottar nødvendige og forsvarlige helse- og omsorgstjenester, og må derfor som tidligere nevnt sette inn hjemmesykepleie dersom bruker ikke på annen måte får dekket sitt behov for praktisk bistand.